

1011·LIST

LETO IV.

LIST DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE / IZHAJA VSAKO SOBOTO

ŠTEV. 1

Staro in novo leto

Novo leto starega preganja,
za petami z bombami pozvanja . . .

Tednik »Toti list« izhaja redno vsako soboto. — Naročnina znaša: celoletno din 60.—, polletno din 30.—, četrtletno din 15.—. — Tekoči račun pri poštnem čerkovnem uradu v Ljubljani, števil. 10.466. — List naročate pri: Upravi »Totega lista«, Maribor, Aleksandrova 30. — Izdaja in ureja: Božo Podkrajšek, Maribor, Aleksandrova 30. — Rokopise, ki jih ne vračamo, pošiljajte na urednikov naslov. — Tiska: Ljudska tiskarna v Mariboru, za tiskarno je odgovoren V. Eržen v Mariboru.

Cenjenim bralcem!

Današnja številka je prva v novem letniku. Odslej vas bo posečal naš list

vsako soboto,

Tri leta je izhajal »Toti list« le dvakrat na mesec. Brez vsakih podpor si je utrl pot s svojo vedro vsebino v vse bližnje in daljne kraje Slovenije in celo preko njenih meja. Spričo tolikšnega interesa smo se končno odločili spremeniti naš list v tednik. Upamo, da nam boste tudi v novem letu ostali zvesti in pridno posegali po listu. V tem upanju Vam želita uredništvo in uprava

srečno in veselo Novo leto

Cenjeni naročniki!

Današnji številki smo priložili položnice. Kdor je v zaostanku z naročnino, naj položnico izpolni in odpošlje, kdor pa ne dolguje ničesar, naj položnico shrani za čase, ko mu naročnina poteče. Želimo vsem naročnikom

srečno in veselo Novo leto

in, ker bi tudi mi takega radi imeli, prosimo, da nam za srečen začetek nakažete denar.

UREDNIŠTVO IN UPRAVA.

IZJAVA

Svet se bo rušil, dokler bodo gradili rušilce.

Hipolit Moder,
filozof v pokoju.

V AMERIKI

so sklenili posojati v Evropo vojni material, ker menijo, da ga bodo lažje izterjali nazaj — seveda po končani vojni — kakor pa vojna posojila v dolarjih. Posojil v dolarjih še iz prejšnje vojne ne morejo evropski dolžniki povrniti, kanone in drugo orožje bodo pa lahko poslali nazaj čez lužo, če bo ostala cela še kakšna ladja za prevoz.

Na novega leta dan

Kanonirji: »Te-le pozdrave pošljimo tja preko, da ne bodo sovražniki dejali, da nimamo nobene srčne kulture.«

ZA NOBELOVO MIROVNO NAGRADO

v Evropi letos ni pravega zanimanja. Kakor vse kaže, je dobila ta plemenita ustanova resnega kandidata v ljudožrskem plemenu Guru-Guru, ki je tekom preteklega leta požrlo le dvesto oboroženih sovražnikov.

TRMOGLAVEC

Umrl je angleški poslanik v Ameriki, lord Lothian. Izpraznjeno mesto so ponudili Loyd Georgu. Izjavil je, da si ne mara še z Amerikanci beliti las. Potem so se domislili Bernarda Shawa. Ta se je pa posmešnil prav poredno in dejal:

»Raje sem dramatik na zemlji, kakor poslanik v nebesih.«

Vse torej kaže, da se mož še ni poboljšal.

V FRANCIJI

bi šlo vse po sreči, če ne bi politični barometer tako laviral in kazal precejšnjo negotovost. Saj je v tej deželi samo še to neugodno, ker so letos preveč gojili setev šrapnelskega zrnja in je vsled tega zmanjkalo njiv za žito, ki ga menda pogrešajo.

LAVAL — REHABILITIRAN!

Po kratkem oddihu se je Laval spet vrnil na svoje mesto, kajti preiskovalni sodniki so ugotovili, da Laval ostane Laval, pa ga beri z leve ali desne strani.

BOMBI,

ki sta padli pomotoma na Sušak, nista bili prežeti s pravim modernim vojaškim duhom, sicer bi ne eksplodirali na stopnišču oziroma na cesti, ampak se — kot je danes v navadi — spustili na kako bolnišnico.

NASVET URADNIKOM

Uradniki, ne belite si glave s trinajsto plačo! Poslušajte naš nasvet in padla vam bo v žep kot zrela hruška: Prištetje januar 1941 še v leto 1940, pa jo imate, trinajsto plačo! S tem sicer vsakih dvanajst let izgubite eno leto, pa kaj je to proti večnosti!

PILOT,

ki je vrigel bombo pred sušaško šolsko poslopje, je bil najbrž nekoč slab učenec in je še danes zagrizen sovražnik profesorjev. Škoda, da je bombardiral šolo prav o počitnicah, ko ima dijaštvo že itak prosto.

JASEN DOKAZ

V »Jutru« z dne 17. decembra smo čitali, da je deca v poplavljeni Pesniški dolini skrajno slabo oblečena in zelo potrebna pomoči. — To je jasen dokaz, kako slabo se dandanes godi pri nas — pesnikom.

NAŠA ŽELJA JE,

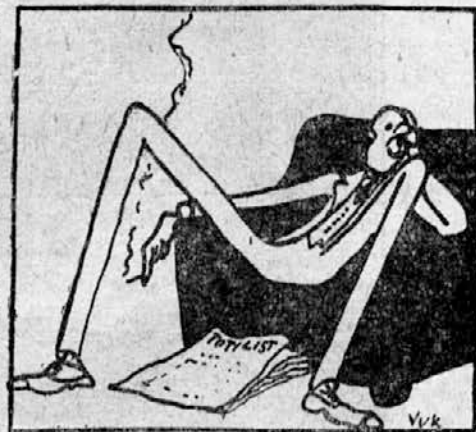
da bi tudi vse tiste bombe, ki pomotoma prilete na naše ozemlje, padle v — reko.

RAZLAGA TUJIH BESED

Sinko: »Oče, povej, kakšna je razlika med državnikom in politikom?«

Oče: »Državnik je tisti, ki hoče storiti za državo kaj dobrega, politik pa hoče, da bi država zanj kaj dobrega storila.«

Senzacija

Naš čitatelj: »Vsak teden senzacija? Teden brez senzacije, to bi bila dandanes senzacija!«

Bellehem leta 1940

Mars: »Letos naj sveti tu moja zvezda!«

NOVA MERA

Velesile so do nedavnega merili po številu kvadratnih kilometrov. Odslej jih pa merijo po številu vagonov municije, ki jo v enem mesecu prevozijo iz ene velesile v drugo.

CARINA

je odpravljena na vse predmete, ki jih izvažajo municijske tovarne preko meje v obliki zračnih bomb-bončkov. Kljub temu, da je izmenjava te robe carine prosta, se pa vendarle vrši največ ponoči, po stari tihotapski navadi. Navada je tudi tu — železna srajca.

Navodila za novo leto

1. Ko dobiš 13. plačo, poravnaj članarino v vseh društvih, organizacijah in v politični stranki.

2. Priporočljivo je, da se vpišeš v najnovejši »Klub antialkoholikov in antinikotinistov«. Če zaenkrat še dvomiš v to organizacijo, boš v letu 1941 prav gotovo spoznal pomembnost tega kluba.

3. Preglej svoj pas. Novo luknjico na njem najlažje zvrtaš z odpiracem zamaškov.

4. Od časa do časa povabi mlekarico v stanovanje na čaj ali kavo. Pomenkuj se prijazno z njo, prav tako ne pozabi vsako jutro vljudno pozdraviti peka. Če boš delal po teh navodilih, boš morda dočakal Silvestrovo 1942.

Opozorilo

Odbor za pobijanje špekulacije opozarja vse starše in gg. profesorje:

V zadnjem času se dogajajo v zvezi s pomanjkanjem petroleja in bele moke razne špekulacije. Tako na primer:

a) dijaki, ki prihajajo nepripravljeni v šolo, se izgovarjajo na pomanjkanje petroleja;

b) mladeniči, ki odhajajo v uk, si zadnje čase izbirajo slaščičarski poklic. Ker pa do nadaljnjega ta obrt ne sprejema vajencev, opozarjamo starše, da vplivajo na odločitev svojih otrok in preprečijo zlorabe, ki vodijo v delamrznost.

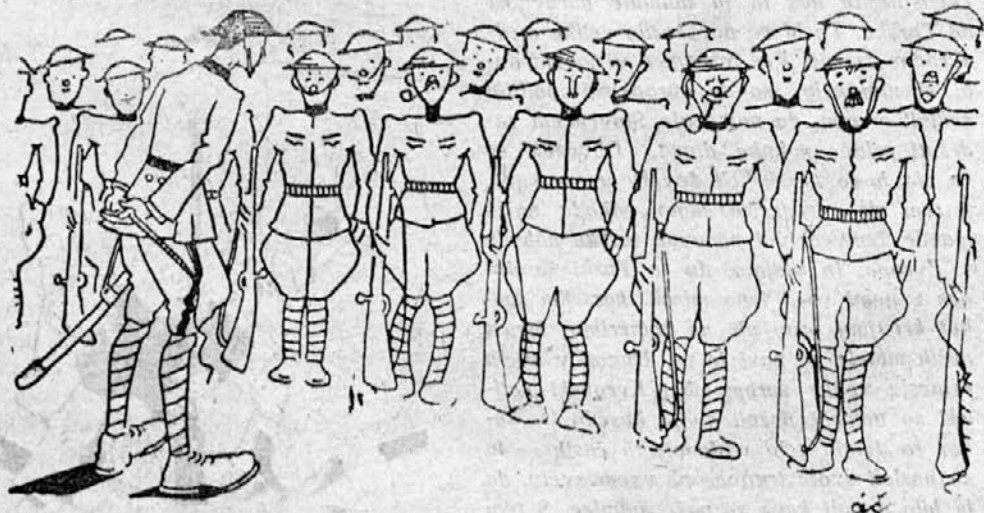
TAKO JE!

Prva prijateljica: »Oni-le gospod me zasleduje ves čas, kako bi se ga le rešila?«

Druga prijateljica: »Idi pred kako draguljarno in glej v izložbo!«

Casopisi poročajo, da je Amerika Angliji orožje samo posodila.

Nagovor pred bojem

Poveljnik: »Sedaj pa na fronto, fantje! Hrabro se borite in pazite na puške, ker jih moramo nepoškodovane vrniti Ameriki!«

STARA POKOLENJA

Med obmejnimi Slovenci živi nekje star grof, ki je, kakor se v sedanjih časih spodobi, zelo ponosen na svoje staro plemiško pokolenje. V večji naduti družbi je bilo nekoč mnogo govora o tem, kako daleč nazaj kdo od njih lahko zasleduje svoje pokolenje. Bili so med njimi taki, ki so dokazovali rodovnik do šestnajstega, nekateri celo do petnajstega stoletja, dokler ni vse skupaj prekinil gospod grof:

»Je vse lepo, toda moj prvi prednik je gledal z balkona svojega gradu, ko je Bog oče ustvarjal svet!«

DOBER RAČUNAR

Domača naloga se je glasila: Na hiši je dolga 67.850 din. Kako dolgo je treba odplačevati mesečno po din 250, če je treba plačevati 7 odstotne obresti, in kako dolgo, če je treba plačevati 6,5 odstotne obresti?

Mihec je edini prinesel pravilno nalogo.

»Kako si to tako dobro izračunal?«

»Vprašal sem v kreditni banki!«

*Ne pozabite:
Odslej izhaja Toti list
vsako soboto*

SPEKULACIJA IN DELO.

»Kakšna je razlika med delom in špekulacijo?«

»Razlika je v tem: če te dobijo, je grda špekulacija, če te pa ne dobijo, je pošteno delo.«

BREZUSPEŠNO SPRAŠEVANJE

»Kaj je tvoj oče, mali?« — »Prehlajen.«

»No, to že, kaj pa dela?« — »Kašlja.«

V ŠOLI

Mali Jurček pogrukuje črko »r«. Učitelj ga hoče naučiti pravega izgovora in mu ukaže: »Jurček, reči 'prašič'.«

»Komu pa? Ali vam?«

ZMOTA

Gospa: »Kaj pa vam je danes? Začeli ste me tikati!«

Služkinja: »Ah, ne zamerite gospa, mislila sem, da govorim z gospodom.«

AMERIKANCI

so prislovico: »Plačaj in odnesi«, spremenili v novo rečenico: »Odnesi, pa vrni!«

December 1940

Bliskovite ofenzive so na frontah se zredčile, bliskovitost diplomatov so razmere nam odkrile.

Po vseh kotih naše zemlje zdaj politika regira, po Evropi pa še najbolj sem in tja močno lavira.

Na evropskih je bojiščih mraz pritisnil zdaj na zimo, Afrika ima za vojno zdaj v decembru boljšo klimo.

Tam odpirajo si žile kakor niso jih nikoli, in bore v rdečem pesku prav z jeklenimi se voli.

Da še vedno avijoni so celo pozimi v modi, liferantom pri bilancah konec leta nič ne škodi.

Škodi morda samo tistim, ki ne smejo več živeti... Tudi to je zdaj umetnost: ravno pravi čas umreti.

Še marsikdo bi čakal!

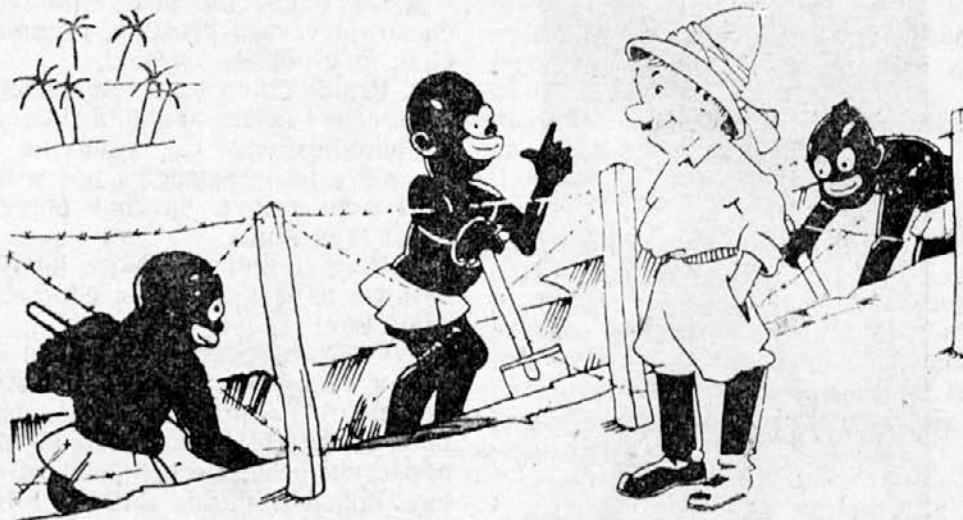
John Bull: »Čakam že dolgo, to je res, toda za 80 milijard se izplača malo potrpeti.«

ZABELIL MU JO JE

Na sprehodu odnese veter nekemu sprehajalcu klobuk z glave. Mimoidoči mu zakliče: »Drugič si pa pribijte klobuk na glavo!«

»Če bi hotel to storiti, bi moral imeti glavo iz takega materiala, kot vi.«

Na meji sovražnih plemen

Belec: »Kaj pa delate tukaj?«

Kanibal: »Poglabljamo odnose s sosednjim plemenom.«

VPLIV SLOVENCEV NA MEDNARODNO KOLONIJALNO POLITIKO

Nekoč so po Slovenskem gospodarili Turki. Pobijali so kristjane, pili so vino in lovili dekleta. Prizadejali so mnogo hudega. Še dandanašnji nas je strah tistih časov. Posebno stari ljudje kaj radi navežejo pomenek na grozote turških pohodov. Zanje je vse, kar je turškega, najbolj grozno. Toda nobena zverina ni tako strahotna, da ne bi bilo tudi kaj prijetnega ali dobrega na njej. Turki so poleg grozot počenjali še kaj, kar ni dišalo zgolj po krvi in požigih. Morda je bilo najboljšje njihovo delo, da so naše mamice navadili piti pristno turško kavo. Iz tega se je marsikaj izcimilo, kar je preseglo pomen turškega vojskovanja. Naše mamice niso mogle več pogrešati kave. Toda prave kave ni mogoče praziti iz ječmena. Treba jo je dobiti iz turških dežel ali pa še iz bolj oddaljenih krajev. Celo iz Brazilije, ki je v daljni Južni Ameriki. Ako bi naše mamice ne imele prave črne turške kave, bi bilo jo. Zapustile bi nas in jo mahnille naravnost na Turško. To bi pa povzročilo velike mednarodne zmede. Ker teh zmed v nobeni dobi ni manjkalo, so se evropski politiki zedinili v tem, da pomagajo Slovencem zadržati pridne mamke doma. Obvezali so se, da bodo preskrbeli dovolj prave kave. S tem niso preprečili samo odhoda naših mamic, temveč tudi ponovne turške pohode v Evropo. In vidimo, da so Turki še danes z nami vred lepo mirni, kar jim tudi kot kristjani prav nič ne zamerimo. Strast naših mamic po kavi je pa drugod v svetu prinesla velike spremembe. Evropski politiki so namreč držali svojo besedo — kakor to delajo celo v današnjih časih — in so poslali svoje trgovce po vsem svetu, da bi bilo dovolj kave za naše mamice. S tem se je pa začela kolonijalna trgovina, ker so največ kave dobili iz kolonij. S kolonijalno trgovino se je pa začela tudi kolonijalna

politika, ki je še danes ta dan ni konec. Nikakor ne smemo pozabiti, da so evropski politiki vneto tekmovali med seboj, kdo bo Slovencem bolj ustregel. Pri tej tekmi se je primerilo tudi marsikaj nerodnega, naši očaki bi rekli »turškega«. Toda kljub temu pa vse dokazuje, da Slovenci nismo kar tako, saj smo sprožili enega največjih problemov našega časa.

RIBNIČAN NA OROŽNIH VAJAH

Narednik poveljuje: »Levo krug!«

Vsi se obrnejo, samo Ribničan ostane riren. Narednik zavpije nad njim: »Zakaj se ne obrneš?«

»Vejste zetu; kaj pa, če pride sovražnik od tee strani, nhče ga neb vidu, est b ga pa!«

DOBRA PRIJATELJICA

»Veš, tvoja obleka mi je od leta do leta bolj všeč!«

Na Silvestrovo

»Bratje, mi stojimo trdno...«

— »Zlata nedelja« je letos pokazala vso nesmiselnost svojega naziva. Zlasti trgovcem. »Zlata nedelja« namreč zanje prvič sploh ni bila »nedelja«, ker je bila navaden delavnik in drugič ni bila prav nič — »zlata« ...

— Za Božič pa je bil vsaj v nekem pogledu »mir ljudem na zemlji«. »Mir« jim je bil namreč na cesti pred — motornimi vozili...

— Božičnih drevesc je bilo letos kaj malo. Čemu bi ljudem tudi bila, ko niso imeli kaj položiti podnja. Za kurilno sredstvo pa so božična drevesca predraga.

— Zdaj je občutiti tudi že močno pomanjkanje drv. Najbrže zato, ker Pohorje ne rodi drevja in ni na njem nobenih žag!!!

— V Limbušu so prišli na sled velikim tatvinam cementa. Vendar ni zmanjkalo toliko cementa, da ne bi bili mogli prizadetih individuev — zacementirati...

— Novo drsališče bo otvoril SK »Železničar« na svojem stadionu. Boljše lege si ne more železi nobeno drsališče: bolnišnica je namreč samo nekaj korakov vstran.

— Tarnamo, da je bilo videti ra obeh mariborskih slikarskih razstavah tako malo — vidnih naših osebnosti. Popolnoma zgrešeno! Saj je to baš značilnost pri naših vidnih osebnostih, da so na kulturnih prireditvah — nevidne...

— Seveda je pa bila po drugi strani v času pojemanja pravn tudi mariborska slikarska »pravda« nepotrebnost...

— Polemiko zaradi podražitve mleka tudi imamo. Vendar ta mlečni spor še ni končan. Če se bo prej — zasiril, bo prepozno...

— Maribor dosega Ljubljano, ne morda v nogometu, zato pa vsekakor kar se tiče — megle...

— Nekdo, ki je bil že v dveh dobrih službah in je udano prenašal posledice obeh v obliki dvojne pokojnine, je te dni sprejel tretjo službo. Dober tek in bilo srečno! Morda ga čaka še tudi tretja pokojnina. Poučno v času, ko drugi niti do služb ne morejo, da ne govorim še o pokojnini!

— Radi špekulantstva so te dni nekoga obglavili. V Nemčiji namreč. Če bi pri nas ravnali tako, bi bilo tudi precej Slovencev — brez glav...

Špekulantje in strašilo

(Po O. Župančiču.)

Čiv-čiv, čiv-čiv,
še dolgo bom živ,
živ-žav, živ-žav,
še dolgo bom zdrav:
imam zdaj doma
zalogo blaga!

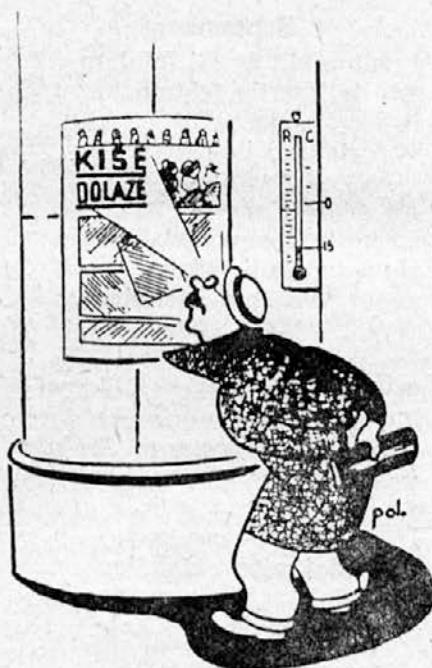
Čiv-čiv, živ-žav,
vse prav? Vse prav!

Čiv-čiv, čiv-čiv,
saj nisem jaz kriv,
živ-žav, živ-žav,
če mož je brljav:
uredbo ima,
prav čitat ne zna.

Čiv-čiv, živ-žav,
vse prav? Vse prav!

Profesorska

V Mariboru so vrteli film: »Deževje prihaja.«

Profesor: »Na, deževje prihaja, jaz sem pa dežnik pozabil doma!«

LETA LO

(Po O. Župančiču modernizirana otroška igrice.)

Kako pa letalo leta?
Tako-le, tako-le, tako-le,
tako letalo leta,
nič prida ne obeta.

Kako pa letalo kroži?
Tako-le, tako-le, tako-le,
tako letalo kroži,
grozeč peroti proži.

Kako pa letalo melje?
Tako-le, tako-le, tako-le,
tako letalo melje,
na zemljo bombe stelje.

Mladina, pozori

V prihodnji številki prične izhajati v »Totem listu« strip v verzih, ki bo opisoval vesele dogodivščine štirih mladih dijakov. Strip, ki ga piše Ivan Rob in ilustrira Lojze Sušmelj, bo izhajal v nadaljevanjih pod naslovom

„Štirje stezosledci“.

Po Mariboru šušljajo:

— o zaspanem avtobusu, ki je nekje sredi mosta zadremal. Uvidevni potniki so morali izstopiti ter ga pošteno potiskati, da se je zbudil iz dremavice. Sumijo, da je zlobna roka primešala bencinu kako uspavalno sredstvo, čuje se pa tudi, da so avtobusi pričeli s sabotažo, ker bi radi počivali tako kot njih kolegi — osebni avtomobili.

— o razburljivem lovu na divjo svinjo, ki je šele po 34-tem strelu stopila med urt-vake. Vzrok njene smrti pa niso bili streli iz pušk, temveč — kakor so ugotovili pri obdukciji — je počila od smeha, ko je videla neko pogumno mariborsko lovko med nebom in zemljo: na drevesu. Predlagamo, da dobi pogumna dama čekane poginule zvinje. Kazala jih bo lahko še poznim rodovom in govorila: »Smrt te svinje sem povzročila jaz...«

— o nekem novem orkestru, ki nabira med somišljeniki stare instrumente. Kot najbolj zaželjeno glazbilo prihaja v poštev — raglje in klopotci. Tudi sirene hvaležno sprejemajo...

RAZLIKA.

»Kakšna je razlika med umetnikom in fabrikantom?«

»Umetnik ima polno glavo in prazen želodec, fabrikant pa prazno glavo in poln želodec.«

KULTURNA PODJETNOST V MARIBORU

Da ne bo zamere, predlagamo, naj se cenjeni interesi lepo razpolove in tako ustrezljivo priskočijo na pomoč priznanim umetnikom in amaterjem.

D. GOFLIA:**Leto Gospodovo 1940****Januar:**

Tak branili so se Finci, da se v Moskvi so čudili, na Japonskem in Angleškem vladi v krizo sta stopili.

Sred Evrope so bedeli, na zapadu pa kar spali, nam pa bil največji trud je, da volitve bi skovali.

Februar:

Sla Amerika poslala je v Evropo mir rešavat, sama pa hitela zase je orožje izdelavat.

Literarne pa nagrade smo doma si razdelili, žolčno bolj ko o — Hacetu smo o njih se pomenili.

Marec:

Da v pomladi bo že zgodnji le začetek vihre vojne, mislili so, pa so bile — konference le brezbrojne.

Vojna je bila le živčna, Welles šel v Ameriko je, mi doma prenašali smo pa nevtrarno breme svoje.

April:

»Biti ali pa — pustiti.« Danec - Hamlet je odlašal, moral pa je pač pustiti, ker ga ni nihče nič vprašal.

Gori, sever, vedno mrzli, je začel prevroče boje, mi doma vprašali Moskvu za trgovske smo pogoje.

Maj:

Maj ni mesec bil ljubezni, na zapadu je začelo, nad Holandsko, Belgijo je kar na lepem prihrumelo.

Na Angleškem dotaknili so se končno premoženja, vsepovsod začetek peto — je kolonskega bil vrenja.

Junij:

Anglija s francoske fronte si vojake je rešila, baltiška pa vsa trojica se je k Rusom spet vrnila.

So ugibali po svetu, če je strta moč Francoza, a pri nas ugibali smo, če Rogoža res je — poza...

Julij:

Prav do Donave utrli pot so v Dardanele Rusi, a do španskih mej prodrli skozi Francijo so Prusi.

V Banja Luko pa pri nas je pot tendenca že postala, tak je julijska vročina svoj pečat možganom dala.

Avgust:

Letošnji so pasji dnevi bolj Romunom pač veljali, sicer pa vsi tabori so bolj se — v zraku vojskovali.

Smo na Pohorje odprli cesto avtom in lenobam, Abesincem slični bili mi smo in deževnim dobam.

September:

London cilj je bil letalom, isto bil Berlin je tudi, iz Evrope so selili v Afriko se boji hudi.

Mi doma Sokole nismo šli se več, slovenske fante, skup zavihali rokave zoper vse smo špekulante.

Oktober:

Je september vsem pokazal: da gre v Moskvu vsaka steza; da Japoncem prav ni, če kdo v burmansko jim cesto dreza.

Da nas hude ure resno do tedaj niso obiskale, smo dokazali s tem, da smo spravili se vsi nad Žale.

November:

Kaj bi vojna na Romunskem — isto je — potres opravil; Roosevelt spet je bil izvoljen, Grk-junak se je postavil.

Molotov v Berlin je krenil, Chamberlain Neville med mrtve, rod nevtralni naš je skupno zbiral za bitoljske žrtve.

December:

Grška vojna na Albansko, laška je v puščavo segla, Jugoslaviji Madžarska večno je ljubav prisegla.

Letopis zdaj dokončal sem, marsikaj še zamolčal sem, a napako to prezrimo, in v — bodočnost verjemimo!

SPRIČEVALO

A: »Kdaj je zidarski vajenec izučen?«

B: »Ko zna tako počasi hoditi, da se mu predpasnik več ne giblje.«

NI JI POVEDALA

Gospod Štular se je čemerno držal in ko je žena odšla, je trdo prijel kuharico.

»Zakaj ste vendar povedali moji ženi, kdaj sem prišel nocoj domov, ko sem vas pa še posebej prosil, da bodite tiho.«

»Saj ji nisem povedala. Gospa me je vprašala, kdaj ste prišli, jaz pa sem ji odgovorila, da nisem utegnila pogledati na uro, ker sem ravno zajtrk kuhala.«

Izložbeno okno

danesh

in čez mesec dni

Izpod Karavank

RAZGLAS

Vse izumitelje najmodernejših prometnih sredstev pozivamo na sodelovanje pri ureditvi prometnega vozla Kočna-Borovlje-Sava-Dobrava. Zlasti je zaželeno sodelovanje pri graditvi zračnega prometa z levega na desni breg Save in v obratni smeri. Ta zračni promet pa naj ne bo vezan na avijone, ker so naši jadralci večinoma že dovolj zaposleni. Najbolj zaželeno je, da izumitelji izumijo zračni most, saj je zanj tudi že zbran potreben kapital.

PREBIVALCEM

naselja Podmožaklja sporočamo, da se v strahu pred obešenci v Johanovem parku še ni treba zaklepati. V tem mrazu nikomur ne pride na misel, da bi se hodil obešati v park ali pa, da bi celo koga, ki ga ima v želodcu, potegnil na drevo. Zaenkrat se igrajo bav-bav po časopisih in se pri tem oboji redijo, da bodo za dober zgled vedno na prvem mestu.

OPOZORILO

Reflektanti na trinajsto plačo, ki je ne bi prejeli, naj ne zapadejo mal-kontentstvu in defetizmu. V mislih naj imajo, da je 13 nesrečna številka. Vsi pridejo na vrsto, če ne prej, pa do 1. aprila.

S. K. Sožitje.

Iz Kranja

POSLANICA

meščanom in sovaščanom ponosnega mesta Kranja in njegove okolice v znamenitem času, ko se prevrne leto 1940 v jamo in pokuka na obzorje leto 1941.

Da lepo bi na Silvestra v novo leto vsi stopili, si ne bomo zdaj nikogar prehudo izposodili.

Prav lahko bi v slabi volji kdo se pri bilanci zmotil, prav lahko bi se mu maček že pred novim letom skotil.

Strički, botri in šoferji, vsi, ki smo jih reševali, naj bi v miru po Silvestru duše skrokane prespali.

Če smo jih morda premalo, naj nam to res oprostijo, vsi, ki pridejo na vrsto, naj pa malo potrpijo.

Z novim letom prav vsak teden Kranjce bomo ščegetali, če morda kdo nos bo vihal, bodo drugi — rezgetali...

Iz Novega mesta

Novo mesto, 20. XII. 1940. Naš hudournik, ki mu nekateri naivneži pravijo cesta, je na debelo pokrit s snegom. Zato je bilo sklenjeno, da na pomlad na postajo ne bo več vozil po njem avtobus, temveč — parnik. — Baš ko je zapadel nov sneg, so izvršili cigani splošno preseljevanje: zapustili so levi breg Krke in se podali na desnega; vzrok je iskati v dejstvu, da imajo kmetje z desnega brega več perutnine. Posledice tega preseljevanja seveda niso izostale; cigani so skozi mesto gredoč pobrali s cest vse čike tako temeljito, da našim mestnim cestnim pometaçem ni ostal za praznike niti eden. Obstaja resna bojazen, da bodo vsled tega naši pometaçi stopili v stavko. — Poseben vonj, ki veje z naših ulic, prihaja iz podzemskih kanalov. Če gledamo te kanale z očesom tehnika, moramo priznati, da so mnogo bolj zanimivi kot oni navadni v Benetkah. Zato bi bilo prav, če bi našo dolensko metropolo preimenovali v »Moderne Benetke«.

PO PRAVICI POVEDANO

Sprevodnik: »Ako kontrola ugotovi, da dama, s katero ste najeli spalni voz, ni vaša žena, boste plačali 400 din!«

Potnik: »Da, ako ne bi bila moja žena, bi rad plačal 1000 dinarjev.«

Po naši mili zemlji

V TRBOVLJAH

so čudni ljudje. Pritožujejo se čez draginjo, obenem pa zahtevajo, naj jih pomaknejo v najvišji draginjski razred, kjer je draginja gotovo najvišja.

V LIMBUŠU

so nekateri odprli kar brez koncesije trgovino s cementom in so pri tem sami sebe zacementirali. To je pa v sedanjem mrazu preveč neprijetna zadeva.

ŠKOFJELOŠKA

Dame kolo so plesale, deco so obdarovale, ker to nekim prav ni bilo, damam se je milo strilo.

KULTURONOSCI

iz Podnarta in Kroke so na Dobravi proslavili spomin Ivana Cankarja z eno njegovih dram, v kateri je igralec Jermana tako prepričevalno igral svojo vlogo, da so se merodajni režiserji odločili, naj s to vlogo gostuje, kjer upa doseči nove uspehe.

NA PTUJSKEM POLJU

je pozabil sveti Miklavž palico in nekaj velikih jabolk, ki so jih dobri zemljani prinesli v ptujsko mesto, kjer bo v kratkem odprt muzej svetega Nikolaja.

OPREZNOST

Skopuh Zaplotnik je šel k zobarju. Zdravnik mu je pregledal zobe in ugotovil, da mu mora izdreti dva kočnika.

»Bolelo bo, dobro bo, če vas omamim,« je menil zdravnik.

Skopuh je začel krčevito stikati po žepih. »Saj ne terjam plačila takoj,« je vljudno odmahnil zdravnik in pripravljaj instrumente.

»Ne iščem denarja,« je zagodrnjal skopuh, »samo preštel bi ga rad, preden me omamite.«

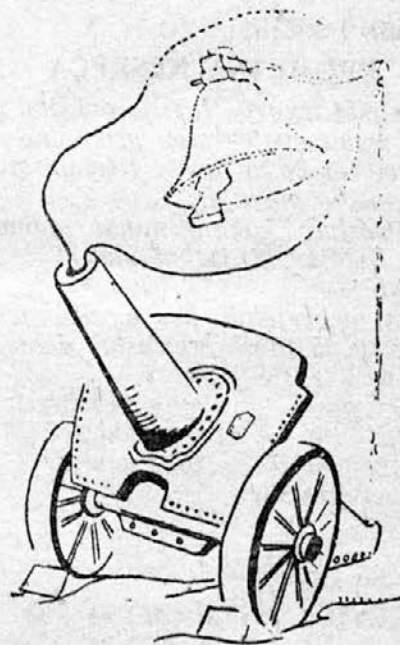
SAMOZAVEST

Knjigovodja: »Lepo vreme imamo danes, gospod ravnatelj!«

Ravnatelj in solastnik podjetja: »Kako si upate reči 'imamo', saj vi niste naš solastnik!«

Top premišljuje

Kakor v svetovni vojni tako tudi sedaj prelivajo v nekaterih državah zvonove v topove.

Moj bron je najden bil v zvoniku domačije, glasil sem božjo slavo iz cerkvenih lin, me človek sname, hitro v top prelije človeštvu bruham zdaj sovražstvo in pogin.

Ivan Rob.

VARNOST

A: »Zadovoljstvo je boljše kot denar.«

B: »Zakaj?«

A: »Ker zanj nihče ne prosi, da bi mu ga posodil.«

MODERNA DOBA

»Kdo pa je ona svetlolaska, s katero sem te videl v soboto v kinu?«

»To je pa tista črnolaska, ki sem ti jo predstavil v torek.«

Celjski obrazi

Primorska, Kranjska, Štajer,
Korotan
poznajo te. Zanesel te je veter,
kjer-kol' potreben bil je geometer.
Povsod priljubljen si in spoštovan.

Ko bil na delo častno si pozvan,
dospel si tudi tja na Kras v Šent
Peter.
Ne vino, Amor tam je šel do jeter:
stopila Šmidu Šmidovka ob stran.

Zdaj tu nam pridno »kilometriš«
v Celju,
fižolu kažeš meje repi, zelju.
S prijatelji se družiš često, zvesto.

A včasih drugih spomniš se talentov:
Veselo takrat sam, brez inštrumen-
tov,
tja proti domu v lokih meriš cesto.

Mikula Letič.

Mikula Letič:

PROMETNA NESREČA

Celjski trgovec I. I. je oni dan po-
stal žrtev svojevrstne prometne ne-
sreče. Ob 20.25 uri je telefoniral na
železniško postajo:

»Prosim, koliko minut zamude
ima ljubljanski osebni vlak?«

»Nič!«

Ta neverjetna in nepričakovana
vest ga je tako pretresla, da se je
pri priči zgrudil mrtev.

Železniško direkcijo prosimo, naj
poskrbi, da se bodo vlaki točno dr-
žali zamud, da se take nesreče v bo-
doče preprečijo.

krsti svoje dobre, sitne Mice. Ko pa
se je sprevod bližal pokopališču, je
Janez stekel naprej in se postavil
pred pogrebce, ki so nosili krsto:

»Zdaj pa prosim, fantje: Pazite!«

SE NE MORETE ZANESTI

»Ta toplomer, ki sem ga kupil pri vas,
je za nič. Je popolnoma za nič.«

»Kaj pa govorite, to je najboljši toplo-
mer.«

»Jaz pa pravim, da je za nič.«

»Zakaj pa, vendar?«

»Zakaj?! ... Zato, ker je danes tako, jutri
pa tako, in se človek nikdar ne more za-
nesti nanj.«

GOSKI MED SEBOJ

Debeluška: »Vi pa zelo čuvate
svojo vitko linijo!«

Suhljatka: »Linijo ne, pač pa —
življenje.«

Mikula Letič:

PREVIDNOST JE MAST BOŽJA

Arhitekt Josip Savšek iz Celja mi
je povedal sledečo zgodbo:

V Kalnem Potoku je čevljarškemu
mojstru Janezu Otožnu umrla žena,
dobra, a sitna Mica. Ves skrušen jo
je Janez Otožen spremljal na zadnji
poti. Pokopališče je obdano z visoko
železno ograjo, in ko so pogrebci
stopali skozi vrata, so po nerodno-
sti zadeli s krsto ob ograjo. Krsta je
padla na tla in se razbila.

Ta mučni dogodek pa je imel sre-
čen zaključek: Dobra, sitna Mica je
bila namreč le navidezno mrtva; su-
nek in padec sta jo tako stresla, da
se je prebudila. Janez Otožen je
vzel svojo Mico domov in sledila je
res vesela sedmina.

Še dve leti skupnega življenja je
Bog naklonil Janezu in Mici. Potem
pa je Mica zopet umrla...

Kakor pred dvema letoma je Ja-
nez Otožen zopet ves skrušen sledil

Še ni tako pri koncu

John Bull: »Simulant! So govorili, da si že popolnoma obnemogel.«
Lev: »Ne, ne, le malo zadremalo se mi je.«

Ljubljanska novoletna kronika

Dopisnik Cene

Letošnje leto je minilo v znamenju Marsa, ki ne vpliva usodno le na vojno, ampak tudi na zakonsko življenje v beli Ljubljani. Manjših in večjih škandalčkov je bilo v teku leta toliko, da bi z njimi lahko napolnili dve številki našega lista. Ločitve na »tekočem traku« potekajo na različne načine. Ene se končajo pred kadijem, druge pa kar v kavarni. Tako ločitev, ki je bila združena z birmo, smo imeli nedavno v neki ljubljanski kavarni. Virtuozen mož je igral fortissimo na svoji ženki, ki mu jo je »zaigrala«... Hvaležen avditorij je zahteval reprizo.

Z rojstvi smo pa tako-le preskrbljeni: 2800 novorojenčkov se je narodilo v resnici, a 6936 jih zaradi »nepredvidenih zaprek« ni ugledalo luči sveta. Dobiček iz prve postavke znaša 12.000 dinarjev, dobiček druge postavke pa 73.299 dinarjev. Narodoslavci pravijo, da se s temi številkami brezposelnost ne bo povečala...

Z ozirom na naš člančič v zadnji številki se je te dni oglasil v našem uredništvu golobji dreser, ki nastopa v Nebotičniku in nam dal sledeče pojasnilo: Ni res, da nastopam v taki obleki iz pripravnih ozirov, res pa je, da je za golobje nastope taka obleka najbolj primerna.

»Živimo v hudih časih,« stokajo Ljubljančani. Pri nas je že vse na karte. Če oddaš suknjo v garderobo — karta, če se pelješ s tramvajem — podražena karta, če greš v kino ali gledališče zopet — karta. Ob nedeljah se samo malo popelješ z avtomobilom na sprehod zopet — karta (plačilni nalog). Podražitev pa kar vsak dan ena. Včeraj kruh, milo in tobak — jutri vžigalice, premog in tobak. Tako tarnajo kadilci, ki že zbirajo steljo v nadomestilo za tobak.

GOSPA POPREKOVA

Gospa Poprekova je napravila z možem svoj prvi izlet v Ljubljano. Ogledovala sta zanimivosti prestolice Slovenije in se končno ustavila pred rimskim obzidjem staroslavne Emone. Tam pa je gospa Poprekova zaničevalno zmajala z glavo in pokazala na židovje.

»Saj sem vedno rekla. Ti napuhnjeni Ljubljančani! Najprej začno nekaj zidati, potem jim pa zmanjka denarja.«

TUDI UMETNIK

1. kravatar: »Tudi jaz sem umetnik, gospod! Pišem. Za stran dobim včasih celo 500 do 1000 dinarjev.«

2. kravatar: »Kaj pa pišete?«

1. kravatar: »Prošnje za podpora.«

ANEKDOTA

Pred nedavnim se je mudil v Mariboru znani tenorist Polde Kovač in je doživel neroden slučaj: V nekem večernem lokalu ga je nekdo prav po nedolžnem napadel s ključem. Še ves razburjen je gospod Polde pripovedoval naslednji dan o tem napadu svoji družbi. Ko je končal, je pa nekdo izmed navzočih povprašal: »Si morda spet pel, Polde?«

Cenjeni bralec! Sedaj pa na svidenje nad zvezdami! Gospod Polde mi je namreč za slučaj, če to anekdoto objavim, obljubil brezpogojno smrt. Božo.

PAMETEN ODGOVOR

Katehet: »Zakaj prosimo v očenašu za naš vsakdanji hruh?«

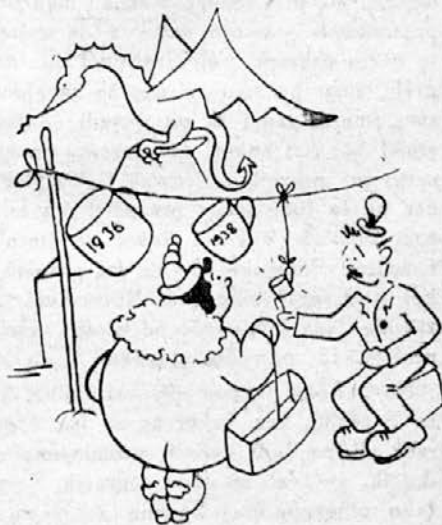
Janezek: »Da bi nam ne bilo treba jesti en dan starega enotnega.«

SAMOODLOČBA

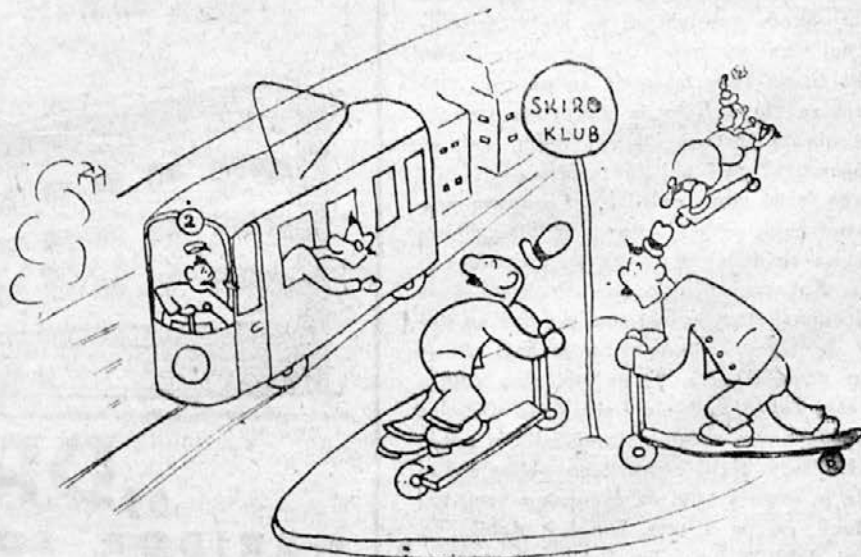
Nedeljski lovec: »Dva zajca sem že zgrešil, še tretjega, pa postanem za večne čase vegeterijanec!«

ZA NOVO LETO

Prodajalec: »Da, milostljiva, to-le je lonček za juho model 1941.«

Posledice podražitve tramvaja v Ljubljani

je ustanovitev »Skiro-kluba«.

Sachsenwerk

OLYMPIA RADIO

Vam nudi 100% no glasbo, zvezo z vsem svetom in Vas seznanja na najhitrejši način z vsemi dogodki na obeh hemisferah. Predvaja Vam ga brezobvezno generalno zastopstvo

RADIO MARIBOR d. z o. z.
MARIBOR, Glavni trg 1 - Telefon 26-48

Prodaja na drobno in debelo. Strokovni radiolaboratorij. Bogata zaloga vseh v radiofonijo spadajočih aparatov in njih sestavnih delov. Garancija za vsak aparat in elektronke. Popravilnica za vse vrste radioaparatorov.

Moji ftilsi za novo leto

1. januarja 1941. Šolska naloga. D. Golija.

Od mojega lastnoročnega Stališča vnu je Novo Leto nekako isto, kakor fsi Svetniki, samo da pade namesto na prvi November pač na prvi januar. Razlika med obema praznikoma je zatorej samo ta, da imamo na ta način praznik fseh Svetnikov dva meseca prej, sicer pa smo pri nas že navajeni, da smo zmeraj zadaj in po navadi — železni srajci še več kakor dva meseca in to ne samo pri praznikih, temveč tudi sploh. Sicer pa se tudi našim pravoslavnim Bratom rodi Božiček, oziroma kakor ga tintulirajo f cirilici »Badnjak« kar 13 dni pozneje, kakor nam, praf tako tudi Novo Leto in se zavoljo tega Nihče nič ne ešofira vnu, čepraf je »13« nesrečna številka.

Novo Leto pa pomeni praf toliko, kakor fsi Svetniki, ker, kakor se za fse Svetnike radf ali pa tudi neradi, spominjamo naših dragih, večkrat pa tudi nedragih Rajnikov, tako objemuje naš Spomin za Novo Leto fse drage, rešpektivno nedrage dneve rajnkega Starega Leta. Prižigamo jim svečke f Naši notranjosti, oko se nam zasolzi, po Navadi od jeze, in iz našega Duhovnega obraza se iztrga, pač temu primerno, kakoršni so bili dnevi rajnkega Starega Leta, blažen vzdih: »Škoda vas je!« ali pa kletvica: »Hudič naj vas pocitra!« Je pa skoro fsako rajnko Staro Leto tako, da se ne odi človekom za Novo Leto iz njihovega Duhovnega obraza nobeni blaženi vzdih, temveč kvečjemu: »Hudič naj te pocitra!«

Tako frazo mora roditi f naših gneva polnih notranjih Organizmiht tudi Staro Leto 1940, ko se danes spominjamo Njegove rajnosti. Kaj smo pričakovali ob istem času pred enim Letom in kaj smo defaktično dobili? Iz tega je jasno vunrazvidno, da je fsako novo Upanje, ki ga običajno rojeva človeški Zarod za Novo Leto, čisto navadna Potegaščina in skrajno nerealistično peljanje življenja. Kajti realistično peljanje življenja je samo f tem, da računaš z tem, kar si dobil, ne pa z tem, kar boš dobil. To, kar si dobil, je navadno figa pasja, to, kar boš dobil, pa še večja!

Torej to, kar smo dobili f letu 1940: najprej smo dobili taki Mrz, da so še Severni medvedi f zagrebškem cejološkem Vrtu skoro zmrznili. Pri nas je takrat zmrznil tudi premog in les, še bolj pa kredit, z katerim smo hoteli kupiti prafkar imenovane kurilne inštrumente. Poleg mrza so nam obetali še volitve. Nato je tekom maja izginila zima, f... Pri nas so zginili fsi voli in biki in prašiči, kar jih je namreč bilo med našim živalskim Prebivalstvom in napočili so Brezmesni dnevi, sprva trije, potem spet dva, ker je že bilo pač več volov spet doma. Nato je rekapitulirala Francija. Italija je šla tudi f vojsko in se zdaj bojuje ob Albanski obali s Grki in Angleži. Čemberlain je pobral Njegovo marelo in je odšel z te Solzne doline. Kam, se ne ve natančno. Sploh je lani Sorazmerje med Rojevanjem in Umiranjem globoko padlo f korist Umiranja, kar je tudi razumljivo, ker se Rojevanje ne more izvršiti z tako bliskovitostjo, kakor sodobno »Umiranje«.

F domačem Torišču smo bili zlasti poli-

tično še dosti uvidevni, pa to ni naša Zasluga, ker bi se bili rajši med Seboj stekli, kot to zahteva naša Natura.

To je torej tisto, kar smo dobili; kar pa bomo šele dobili, itak vemo in kakšno bo Novo Leto. Edino tisto ne drži, da, kakoršno je Novo Leto, bo potem celo leto. Pri nas fsaj je do Novega Leta fselej f name-nju mačka in bi potemtakem moralo biti celo leto tako. Tega pa od Slovencef ne moremo trditi, kvečjemu od Hrvatof, tam imajo vedno Mačka.

IZDAL GA JE

Torej otroci, kar koli najdete na uiti, ne smete obdržati. Ali se je že komu kaj takega primerilo?»

»Da, gospod učitelj, moj očka je našel zlato uro.«

»Pa jo je obdržal?«

»O ne, gospod učitelj!«

»To je pa zelo lepo, kaj pa je napravil z njo?«

»Prodal jo je, gospod učitelj!«

Kaj za Novo leto dal boš
nič ne beli svoje glave:
da sorodnike osrečiš:
vpiši se med člane „Drave“.

„DRAVA“
MARIBOR, SODNA UL. 1

ZAVAROVALNICA
MALEGA ČLOVEKA

Optimistično pismo mladem prijatelju

Prijatelj mladi moj, nikar mi ne žaluj!

Saj prav imaš, da marsikaj ni prav pri nas

in da je zmeden ta prekleti čas, vendar, prijatelj, na življenje mi ne pluj!

Saj so pljuvalniki na razpolago, pljuvaj le vanje, dragi, kolikor ti drago!

Imel boš čisto grlo, dušo prerojeno, obenem boš skrbel za higijeno.

Prijatelj mladi moj, nikar ne jadikuj! Saj res je, da resnice ni pri nas, da uzreš le laž, hinavščine obraz. Vendar, prijatelj moj, lepo miruj! Saj če si miren, te puste pri miru. Izogni se, te prosim, vsakemu prepiru!

In pomni, kadar sveti srd v upor te tira: olikan človek se nikoli ne upira.

Prijatelj mladi moj, nikar ne obupuj! Res, zlo je to pri nas, da zlo cvetè in da poštenje v nepoštenju mrè. Samomorilnih misli pa zato ne kuj! Čeprav lažniki te ko psa mrzijo, čeprav ti vsi na on svet želijo, zakaj bi delal nad življenjem križ? Ne!! Živi dalje: s tem jih vsaj jeziš!

PO PREDPISU

Vsakdanji kruh bo vseboval odslej 70 odst. pšenične in 30 odst. koruzne moke.

Sodnik: »Vam ni znano, da je pri nas prepovedano živeti na koruzi?«

Obtoženec: »Nasprotno, gospod sodnik, 30 odst. je celo predpisano!«

Prerokba

...in po zaključku sedanje vojne bo nastalo splošno brcanje...

ČASOPISI SO POROČALI,
da na Stefanovo ne bo brezmesnega dne.

Kravica: »Vidiš, kaj ti ljudje vsega ne žrtvujejo — štefanu!«

Hali — halo!

Afrika:

Nam sonce greje vročo kri, po pesku zdaj bencin smrdi, da svet hitreje se vrti.

Avstralija:

Nam v bregove morje buta, daleč vojna je naduta, daleč naj pošast bo kruta.

Evropa:

Mi senzacije lovimo, z ognjemetom se škropimo in po miru hrepenimo.

Azija:

Mi pipamo si kožo našo, rumeno kuhamo si kašo komarje vabimo na pašo.

Amerika:

Mi z dolarčki tu cingljamo, morda v vojno se podamo in zares zaropotamo.

Sovjetija:

Mi nad šahom vsi slonimo in predvsem za to skrbimo, da partije ne zgubimo.

POGOJ

»Gospa, prosim za malo miloščino.«

»Dobro, če hočete, da pomagata služkinji cepiti drva, dobite kovača.«

»O, prosim... Ali bi si lahko ogledal?«

»Drva?«

»Ne, služkinjo!«

PROFESORSKA

»Gospod profesor, gospod profesor! Po stropu leze velik pajek!«

»Kaj me to briga. Pohodite ga!«

PRI ZOBOZDRAVNIKU

Zobozdravnik: »Človek mora jemati vsako stvar z vesele strani. Čudj me pa, da imajo vsi moji pacienti tako malo smisla za humor.«

Politične od vsepovsod

ZÜRICH. V noči od 16. na 17. decembra so neznana letala bombardirala Basel. Pri nas je to bombardiranje povzročilo veliko začudenje, saj je Basel vendar oddaljen več 1000 km od Bitolja.

SPLIT, 16. dec. 1940. Zvonimir Rogoz si je opomogel po napornem gostovanju v Ljubljani. V splitskem gledališču je zrežiral »Hamleta« in igral tudi naslovno vlogo. Kritike ugotavljajo, da je posebno ugajal — Polonij. Kaj namerava g. Rogoz storiti sedaj, ni znano.

ZAGREB, 20. dec. 1940. Mestno poglavarstvo je pričelo razdeljevati karte za petrolej. Dosedaj so razdelili 10.000 kart. Zagrebčani upajo, da bodo pričeli deliti tudi petrolej.

DOBER POKLIC

Sodnik: »Zasačili so vas pri tatvini. Kaj ste po poklicu?«

Obtoženec: »Delodajalec.«

Sodnik: »Komu pa dajete delo?«

Obtoženec: »Vam, gospod sodnik!«

TUDI DEFINICIJA

Sinko: »Kakšna je razlika med vizito in vizitacijo?«

Oče: »Vizita je, če gremo mi k prijateljem na obisk. Vizitacija je pa, če pride k nam tašča.«

TAKO JE

Učitelj: »Kaj Tonček, tvoja dobra teta mama ti je umrla. Ali ste imeli kaj zdravnikarja?«

Tonček: »Ne, je sama umrla!«

Skrivalnica za blistre glave

Kje so vojaki?

VPRAŠA NAJ!

Prva dama: »Moj mož mi je včeraj rekel, da sem neumnajša kot policija dovoli. Kaj naj storim?«

Druga dama: »Pojdi na policijo in vprašaj.«

V PREJŠNJI VOJNI,

zlasti pa takoj po vojni, je v Evropi zelo razsajala »španska«. Vsa znamenja pa kažejo, da v drugi svetovni vojni še najbolj razsaja »diplomatska« bolezen. K sreči iz nje ne more nastati epidemija, ker diplomatov ni toliko kakor je Špancev.

ODISK PRI SOSEDU

Ko je bila zbrana pri večerji večja družba, je moral mali Vinko iz gotovega važnega in nujnega vzroka zapustiti jedilnico. Povedal pa je materi vpricho vseh gostov g'lasno vzrok, kar je milostljivo spravilo v nemalo zadrego.

Pozneje, ko je družba odšla, se je mamica hudovala nad sinkom, ker jo je osmešil pred vso družbo in ga pucčevala, da se nikakor ne spodobi povedati tako stvar na glas in vpricho vseh ljudi. »Če bi se ti pripetila še kdaj taka potreba, rajši vprašaj, če smeš za kratek čas k sosedovim na obisk, nikakor pa ne smeš izdati pravega vzroka javno pred vsemi ljudmi.«

Ko je bila kmalu po tem povabljen zopet večja družba, je postal med večerjo mali Vinko nenadoma rdeč v obraz in se v vidni zadregi nerodno presedal.

»Kaj pa ti je, dragec?« ga je vprašala zaskrbljena mamica.

»Veš mamica,« se je spustil Vinko jeclja-ječe v jok, »ma—malo sem šel k sosedovim na obisk!«

ŠVICARJI

so čudni ljudje. Mraz imajo in vendar protestirajo proti brezplačnemu gretju iz zraka. Popogledno ugotavljamo njihovo zaostalost: Švicarji se še vedno drže smuških skakalnic in skakalcev, med tem ko so danes v modi le — zračni padalci. Če niso tudi ti že malo iz mode padli,

LISTNICA UREDNIŠTVA

NOVA ZVEZDA

Hvala za rokopise. Ogřeli so nas! Ne verjamete? Ves dopoldan smo jih metali v peč.

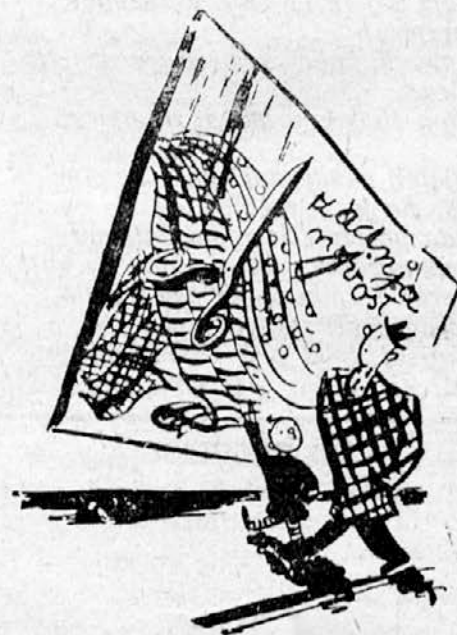
ORKALUJ

Ste li vi mesar po poklicu? S kolom po glavi bijete! To ni humor. Vpišite se v sabljaško sekcijo, da vas nauče rokovati z rapirjem.

SVINJSKE NOGE

Vaši nameni so dokaj prozorni? Vlomili bi radi v naše prostore. Svetujemo vam prijateljsko: ne mučite se po nepotrebnem. Ni mamo ničesar! Poizkusite pa z ekskurzijo v Banja Luko in Sarajevo, tam doli je baje slovenski denar kar nakopičen. Pa obilo uspehe in poročajte o rezultatu!

Se že spozna!

Urednikov sinček: »Atek, kdo pa je to blago — zaplenil?«

OPRAVIČIL SE JE

»Vratar: »Kaj pa nesete s seboj skritega na hrbtu?«

»Ničesar, kaj neki naj bi nosil.«

Vratar: »Pa vidim, odnesti hočete celo nakovalo, težko nad 25 kg.«

»Saj res, še opazil nisem. Ti spak ti, kdo pa mi je obesil to stvar na hrbet; gotovo je hotel zopet Janez napraviti šalo!«

ONA IN ON

Go'bert: »Sem slišal, da bo Edi vzel Miro. To je izvrstno dekle! Zna igrati bridge, jahati, plavati, plesati moderne plesne ter ravnati z letalom in avtom.«

Charlie: »Ta dva utegneta biti prav srečna v zakonu, saj zna Edi prav dobro kuhati.«

ŠTUDENTOVSKI DOGOVOR

Prvi študent: »Ti, ali si dobil od doma kako vest?«

Drugi študent: »Ne, niti dinarja!«